

**БАШКОРТОСТАН РЕСПУБЛИКАҢЫ
ӨФӨ КАЛАҢЫ КАЛА ОКРУГЫ ХАКИМИӘТЕ
МӘҒАРИФ ИДАРАЛЫҒЫ**

БОРОН-БОРОН ЗАМАНДА...

***«Һаумы, һаумы, әкиәт!»
донъя халыктары әкиәттәре башкортса***

ӨФӨ - 2021

БОРОН-БОРОН ЗАМАНДА....: «Һаумы, һаумы, әкиәт!» донъя халыктары әкиәттәрен башкорт телендә һөйләүселәрзең кала конкурсы. - Өфө: Башкортостан Республикаһы Өфө калаһы кала округы «Фәнни-мәғлүмәти-методик үзәк» өстәмә белем биреү муниципаль бюджет мәғариф учреждениеһы, 2021 - 56 б.

Редакцион коллегия:

Хаффазова Е.Р., Өфө калаһы кала округы Хакимиәте мәғариф идаралығы начальнигы;

Арысланов В.З., Өфө калаһы кала округы Хакимиәте мәғариф идаралығы начальнигы урынбасары;

Шейна О.В., Өфө калаһы кала округы «Фәнни-мәғлүмәти-методик үзәк» өстәмә белем биреү муниципаль бюджет мәғариф учреждениеһы директоры;

Йосопова А.Ғ., Өфө калаһы кала округы Хакимиәте мәғариф идаралығының баш белгесе;

Рәхмәтуллина С.Х., Өфө калаһы кала округы «Фәнни-мәғлүмәти-методик үзәк» өстәмә белем биреү муниципаль бюджет мәғариф учреждениеһының бүлек мөдире;

Шәрәфетдинова З.Т., Өфө калаһы кала округы «Фәнни-мәғлүмәти-методик үзәк» өстәмә белем биреү муниципаль бюджет мәғариф учреждениеһы методисы.

«Борон-борон заманда....» исемле йыйынтык үз эсенә «Һаумы, һаумы, әкиәт!» донъя халыктары әкиәттәрен башкорт телендә һөйләүселәрзең кала конкурсының «Йәш әкиәтсе» номинацияһында катнашкан балаларҙың ижад эштәрен туплаған.

Был йыйынтык кескәй балаларға, ата-әсәләргә, тәрбиәселәргә һәм укытыусыларға тәкдим ителә.

Әбүбәкєрова Шәүрә,

Өфө калаһы кала округы

109-сы балалар баксаһы

муниципаль бюджет мәктәпкәсә

белем биреү учреждениеһы

тәрбиәләнеүсене

Етәксене: Фёдорова Айгөл

Илфат кызы

Яз сәскәләре

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, Язһылыу менән Карһылыу. Улар икеһе лә бик матур һәм уңған кыззар булғандар. Бигерәк тә һүрәт төшөрөргә яраткан улар. Иртән иртүк торалар за, буям-кәләмдәрен алып, тәбиғәткә сығалар, ти.

Карһылыу ак һәм күкһел төстәрзе яраткан. Ауылдағы кешеләр тороуға тирә-якты йәмләп ак нурзарын өләшкән. Балалар тәзрәләге бизәктәргә карап һокланған, Карһылыу яһаған һүрәттәр бигерәк нык окшаған уларға. Тик, Язһылыу күренеү менән, Карһылыузың әзерәк күңеле төшкән. Кояш апайына серзәрен һөйләп, илап та ала торған булған. Кояш апайы уны яраткан һайын, Карһылыузың күңеле йомшарған, ти.

Язһылыу бигерәк алсак булған. Уның йылыһы барыһына ла еткән. Карһылыуға карағанда, Язһылыу сағыу төстәрзе яраткан. Ул урамда күренеү менән коштар һайрашкан, тәбиғәт йокоһонан

Бер вакыт Карһылыу менән Язһылыу тау башында
осрашкан, ти. Кем тизерәк таузан йүгереп төшөр тип ярыш
үткәергә булғандар. Етәкләшеп алғандар за йүгерәләр зә
йүгерәләр, ти. Язһылыу беренсе булып узып китәм тигәндә,
Карһылыузың бозло итәгенә басып колап китә. Дәфтәрендәге
төрлө төстәге сәскәләр яз бизәктәре булып тау битләүенә һибелә!
Шулай итеп, урмандарза тәүге сәскәләр – умырзаялар үсә башлай.
Ә Карһылыу оялышынан илап ебәрә. Уның йәштәре кыйыктарзан
тамған,

гөрләүек
аккан, ти.

булып

Ғалин Булат,

***Өфө калаһы кала округы
308-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсеге***

Етәксеге: Хәснәтдинова Эльзида

Рафаэл кызы

Айыузың койроғо ниңә кыска?

Борон-борон заманда куян менән айыу бигерәк тә дус булғандар, ти. Айыу шул тиклем мактансык булған. Ул, үзенә озон койроғона ғорурланып, куяның кыска койроғонан көлмәк булған. Куяның шул тиклем асыуы килеп киткән. «Был мактансыктың нисек иманын укытырға?» - тип уйлай башлаған. Уйлап тапкан шулай за. Хәйлә менән алдырырға булған. Бер көн куян, ағас кыуышы эсенә инеп ултырған да, айыузың үтеп барғанын күргәс, тауышын калынайтып: «Шул айыузың күзе бигерәк тә тәмле инде!» - тип кысқырған. Быны ишеткән айыузың кото оскан! Әкрән-әкрән артка атлап барғанда, уға төлкө осраған. «Ана теге кыуышта кот оскос йәнлек ултыра, әйзә күрһәтәм», - тигән, ти, ул уға. «Мин куркам!» – тигән төлкө. «Куркма, әйзә, койроктарзы бәйләйек. Бәлә-каза килһә, бер-беребеззе ташламаһбыз», - тигән айыу. Шулай иткәндәр.

Был икәүзе күреп, куян каушап калмаған. «Карағыз әле, бына ул айыуға! Миңә һимез төлкө алып килергә вәғзә биргән ине, ә был үлеп бөткән төлкө алып килгән!» - тигән, ти. Төлкө, мине айыу корбан итмәксе булған икән, тип уйлап, йәһәт кенә һыпыртыу яғын караған. Әммә айыузың койроғон өзөп сығарып каскан. Шул вакыттан бирле айыузар өтөк койрокло килеш йөрөй, имеш.

*Ғилманов Камил,
Өфө калаһы кала округы
106-сы балалар баксаһы
муниципаль бюджет мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе*

*Етәксәһе: Моратова Эльвира
Хисаметдин кызы*

Кояштың йөзө ниңә кызарған?

Нәркәс исемле бер кыз йәшәгән, ти. Бик көйһөз булған ул. Кейенмәйем, сисенмәйем, мунсаға бармайым, һабынлап йыуынмайым, күззе әсеттерә һәм башка сәбәптәр табып, тауыш сығарған. Нәркәс исемле кыззар үпкәләп куймаһын. Был элекке хәл булған.

- Уйнарға урамға бер үзем сыкмайым! - тип мыжый был, әсәһенең ваҡыты бик аз булһа ла.

- Бар, кызым, үзең генә уйнап кил. Тәзрәгә кара әле, күрше кыззары үззәре генә уйнай, - тигән әсәһе.

Ашык-бошок кейенә башлаған Нәркәс. Күлдәгенең артын алға кейгән дә, сисә алмай уралып колағас, илап ебәргән. Туфлизарының башы икеһе ике якка карап тора, ти. Шунан уны әсәһе үзе кейендергән дә:

- Бысранмай ғына уйна, - тип озатып калған.

Күп тә үтмәй, Нәркәстең акырып илаған тауышы ишетелгән. Бөтә донъя һелкендеме ни... Әсәһе йүгереп сыкһа, шундай хәл күрә: Нәркәстең күззәре генә күренә икән. Ә иптәштәре бысрак кыз менән уйнарга теләмәй икән.

- Эй кызым, кызым, миңә кешеләрҙән оят. Ана, һинән касып күбәләктәр осоп китте, себештәр үлән араһына йәшеренде, ә каз бәпкәләре йылғаға төшөп китте. Хатта қояштың йөзөн дә кызарттың, - тигән әсәһе, аптырағас.

*Ғосманова Мәзинә,
Өфө калаһы кала округы
308-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе*

Етәксәһе: Хәснәтдинова Эльзидә

Ажыллы тейен

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, бер бүре. Бер көндө ул һунарға сығып киткән. Ул бер ағастың ботағында ултырған тейенде күреп калған, ти.

Бүре тейенгә карап торған да:

– Дус, бында төш әле. Ерзә һәйбәтерәк бит, - тигән. Тейен бүренен хәйләһен тиз аңлап алған һәм былай тип яуап биргән:

– Юк, дус бейектә һәйбәтерәк. Мин бынан бөтәһен дә күреп торам.

– Хәзер һин нимә күрәһең? - тип һораған бүре тейендән.

– Был якка, мылтыктарын тотоп, һунарсылар килә. Ошо һүззе ишетеве була, бүренен табаны ғына ялтырап калған, ти.

«Акыллының акылы – йөрәгендә, тиленеке – телендә», тип юкка
ғына халык әйтмәй шул.

*Изгин Рамазан,
Өфө калаһы кала округы
308-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе*

Етәксәһе: Хәснәтдинова Эльзидә

Пыһ-пыһ

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, әбей менән бабай. Булған, ти, уларзың Йәмилә исемле кыззары. Бабай менән әбей зур бакса карағандар. Баксала улар кәбестә, кишер, сөгөлдөр һәм дә шалкан үстәргәндәр.

Бер вакыт бабайзың шалкан ашағыһы килеп киткән. Баксаға сығып шалканды йолкайым тип әйелһә: «Пы-ыһһ! Пы-ыһһ!» - тигән тауыш ишетеп кала. Бабай куркып өйөнә йүргән дә әбейгә: «Ай-һай, әбейкәйем! Шалкан төбөндә куркыныс нимә «пыһ» итеп ултыра. Көскә аяғымды алып һыпырттым», - тигән.

- Етәр һиңә, бабай! Кайза үзем сығып карайым әле шалканды!

Әбей зә шалкан төбөнә барып әйелһә, кемдер тағын: «Ппыһ-ыһ! Ппыһ-ыһ!» - тигән. Көскә-көскә әбей зә аяктарын алып

Йәмилә әбей менән бабайға карап торған да әйтә икән:

- Хәзер үзем шалканды алып инәм!

Шалканды тартам тигәндә: «Ппы-ыһ! Ппы-ыһ!» тигән, тауыш ишетеп кала.

Йәмилә куркмаған, нығырак әйелеп караһа, түтәлдә, күззәрен ялтыратып, энәле терпе ята икән.

Йәмилә шалканды тартып сығарған.

Әбей менән бабай аптырап, Йәмиләнән: «Кайза шалкан? Теге йәнлектән куркманыңмы, кызым?», - тип һорайзар.

Йәмилә әсен тотоп көлөп:

- Был бит бәләкәс кенә терпе булған!

*Искужин Рушан,
Өфө калаһы кала округы
308-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе*

Етәксәһе: Искужина Нәзифә

Мактансык турғай

Йәшәгән, ти, бер турғай. Бер көндө ул миләш ағасына кунып, тәмле емештәрән ашай икән, ә аста купшы ғына, һары ғына бесәй кояшта кызына, ти. Бесәй яткан ерзә миләштәр эре, һутлы ғына. Турғай ипләп кенә, бесәйзе уятмаска тырышып, шул якка якынлаша башлаған, ә бесәй кыбырламай за. Турғай тағы ла якынырак килә, ә бесәй һаман кыбырламай ятыуын белә. Турғай ағас ботактарын һелкетеп карай, хатта бар кыйыулығын йыйып канаттары менән бесәйгә тейеп ала, ә бесәй һаман тик ятыуын белә. Турғай карап-карап торған да, бесәйзең башына осоп кунып, сукуп-сукуп, канаттары менән каккылап-һуккылап, осоп киткән һәм үзенәң иптәштәрәнә әйтә икән:

- Мин бер нәмәнән дә, бер кемдән дә куркмайым, хатта бесәйзән

Турғайзар ышанмай былай тигэндәр:

- Без һиңә ышанмайбыз!
- Ышанмаһағыз, әйзәгез, осоғоз минең арттан, - тип әйтә.

Турғайзар миләш ағасына килеп етеп, өстән карап торалар икән, ә был мактансык турғай, туп-тура теге яткан бесәй яғына осоп килеп, бер булып бесәйзе сукый башлаған.

Өстәге турғайзар көлә башлағас, якшылап караһа, был бесәй тигәне купшы ғына, һары ғына бүрек булып сыккан.

***Кәбирова Диана,
Өфө калаһы кала округы
18-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсене***

Етәксене: Ишдәүләтова Әлиә

Әйзә, дуслашайык

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, Ләлә исемле күбәләк. Ул дустары менән бергәләп сәскәләр янында уйнарга яраткан. Ярышып осканда, Ләләне берәү зә тотә алмаған.

Бер көн, бына шулай уйнап йөрөгәндә, кеше тауышы ишетелгән. Назлы ғына тауышлы кыз күбәләктәр янына йүгерә-йүгерә атлай икән. Үзә шатлана, көлә. Ләлә сәскәгә кунған да, аптырап уға карап торғансы, кызыкәй Ләләне эләктереп тә алған! Күбәләк, аптырап, бер ни зә әйтә лә алмаған, тик үкереп илап ебәргән. Дустары шул арала тирә-якка осоп та киткән. Кыз бала Ләләнең матурлығына аптыраған: күк кенә сағыу күлдәк, борсактай һибелгән ак мәрийәндәр бигерәк тә матур шул! Нык бармактары менән Ләләне улай за, былай за өйрөлтөп караған. Бер аз торғас, кызыкәй шатлана-шатлана күбәләкте усына йомоп йүгереп киткән.

Ләләнең матур күлдәге сырышкан, канаттары ауырткан, тик уның илауын кызыккай ишетмәй шул.

- Әсәй! Әсәй! Бына ниндәй матур күбәләк тотоп алдым! – тип кызыккай әсәһенә үзенә табышын күрһәткән. Йомоп тоткан усын асқан икән, Ләлә бөтә көсөн йыйып оскан да киткән!

Капыл матур күбәләген юғалткан, кызыккай кыскырып илап ебәргән. Әсәһе тынысландыра, ти:

- Күбәләктәр безнең кеүек тере йән эйәләре, уларҙы тоторға, кәмһетергә ярамай, кызым. Ярай канаттарын һындырмағанһың, осоп китеүе бик һәйбәт булды.

Ләлә алыска осоп китһә лә, кешеләрҙең һөйләшеүен ишеткән. Туктап тороп, уларға күз ташлаған. Зыян булмауын күргәс, кыззы йыуатыр өсөн, үзе кеүек күк сәскәне дустары менән өзөп алып, кыздың кулына һалған.

Ләлә бик тыныс кына булһа ла:

- Әйзә, дуслашайык! – тип әйткән уға. – Беззең менән күңелле, илама инде!

Әле генә түгелеп илаған кыз йылмайып ебәргән.

- Рәхмәт! Куркмағыз минән, мин башка күбәләктәрзе тотмайым, тик алыстан карап һокланам, - тип көлөп ебәргән ул.

Кыуанысынан Ләлә башка күбәләктәр менән матур бейеүзәрен бейей башлаған, ә кызыккай уларзың тылсымлы бейеүенә хайран калған.

Бына шулай уйламағанда Ләләнең тағы ла бер дусы килеп сыккан. Ни тиклем дустарың күберәк, шул тиклем йәшәүе лә күңелле ул.

Сәлихов Руслан,

Өфө калаһы кала округы

***18-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә***

***белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе***

Етәксәһе: Ишдәүләтова Әлиә

Батыр бесәй

Минең Арыслан исемле бесәйем бар. Ул әле бәләкәй. Мин уның менән уйнарга бик яратам. Бер көндө бесәйем менән кызык хәл булды. Иртәнсәк ашарға ултырғас, зур ғына себен минең эргәмдә осоп тик йөрөй. Әллә минең ашымды ашайым, ти. Әсәй

себенде кыуып ебәрһә лә, ул кире килә. Бесәй уға яман итеп карап куя, тик теймәй.

Машина менән уйнаһам, тағы ла себен эргәмдә оса. Кыуып бақтырһам да, эргәмә кире килә. Арып бөттөм уның «бз-з-з» тиеүенән. Ә бесәй ул себенде күзәтә лә күзәтә.

Инде төшкө йокоға яткырзы әсәй, ә теге себен һаман мине үсекләй, башым осонда ғына бызылдай. Бер вакыт Арыслан мыяулай башланы.

- Мя-я-у, себен, һин нишләп минең дуһымды ызалатаһың? Көнө буйы ял бирмәйһең?

- Бз-з-з, миңә лә дуһтар кәрәк! Мин бында бер үзем, миңә күңелһез! – тип себен илап ебәрзе.

- Бәй, шул ғынамы ни кайғың, әйзә, мин һине урамға алып сығам, беззең өйзә башка себендәр юк һәм булмаясак та, - тип бесәй, бер һикереп, себенде тотто ла алды!

Кыйыу атлап, бесәй себенде ишек аһтынан тышка осороп ебәрзе.

- Рәһмәт, Арысланым, һин бәләкәй булһаң да, батыр, сос булып сыктың, - тип кыуанып әйттем бесәйемә.

- Мр-р-р, - бесәй минең яныма ятып йоклап та китте.

Дуһтар менән бергә тыныс та, рәхәт тә шул. Әйе бит, дуһтар?

*Камалов Тимур,
Өфө калаһы кала округы
138-се балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе*

Етәксәһе: Һеләүһенова Нурзидә

Дуслык

Бер кояшлы көн ине. Трактор юл буйлап бара икән. Моңһоу, кәйефһез килә. Шунда ул каршы йөк машинаһын күрөп кала һәм улар бергә юл буйлап барырға булалар. Бергә барыуы күңелле булып китә. «Күрешербез, дуһкайым!» - тип хушләшалар. Дуһ менән озон юл да кыска күренә шул.

*Карағолова Айлин,
Өфө калаһы кала округы
308-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном
мәктәпкәсә белем биреү
учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе*

Етәксәһе: Рахманғолова Гөлсиә

Тейенбай

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, Тейенбай. Ул бик тә акыллы, уңған, тырыш булған. Бер көндө урманға бәшмәк йыйырға сығып киткән, ти. Йөрөй торғас, каршыһына Төлкөбай осраған. Тейенбай:

- Һаумы, Төлкөбай, хәлдәрең нисек?- тип сәләм биргән. Төлкөнөн әллә кәйефе булмаған, әллә үзе шулай әзәпһез булған, уға яуап бирмәгән. Тейен кабатлап өндәшкән:

- Нишләп минең менән һөйләшмәйһең?

Төлкөбай, йәне көйөп:

- Минең һаулыкта һинең ни эшең бар?-тигән

- Һаулык һорашканға яуап бирергә кәрәк. Был тәрбиәләлектә, аңлата, – тигән Тейенбай, - мине әсәйем шулай өйрәтә.

- Минең бит әсәйем юк. Улай матур һөйләшергә өйрәтергә, исмаһам, бер дуһым да юк!- тип моңһоуланған, ти, Төлкөбай.

- Әйзә, дуслашайык! Яғымлы һөйләшергә өйрәнерһең, һине башкалар за яратыр.

Шул көндән башлап улар дуслашкан, ти. Төлкөбай ипле һөйләшергә өйрәнгән. Уның дустары ла күбәйгән, ти.

***Торопколова Айгөл,
Өфө калаһы кала округы
308-се башкорт балалар баксаһы
муниципаль автоном мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсәһе***

Етәксәһе: Мөхәмәтйәнова Әлия

Эт менән боландар

Бер вакыт эт урманға сығып киткән. Ул унда боландарзың өйөрөн осраткан. Эт озак һокланып карап торған да түзмәйенсә улар менән бергә йүгереп карарға булған. Боландар шундай шәп йүгергәндәр, эт уларзы кыуып етә алмаған. Эт уларзың юлбашсыларына килгән дә былай тип һораған:

- Һез шундай шәп йүгерәһегез, бының сере нимәлә?

- Беззең бит койроктарыбыз кыска, шунлыктан шәп йүгерәбез, - тип яуаплаған юлбашсы. Ошо һүзәрзе ишеткәндән һуң, эт үзенәң койроғон кырктырып ташлаткан. Әммә эт эт булып калған, кыска койрок менән дә шәп йүгерә башламаған.

Нурмөхәмәтов Динислам,

***Өфө калаһы кала округы
166-сы башкорт балалар баксаһы
муниципаль бюджет мәктәпкәсә
белем биреү учреждениеһы
тәрбиәләнеүсене***

Етәксене: Нурмөхәмәтова Роза

Кызыл түшле турғай

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, бер турғай. Ул бик кызыкһыныусан булған, тирә-якка осоп, кешеләрзе, хайуандарзы күзәтергә яраткан. Үзе башка хайуандар менән бик тиз уртаҡ тел таба икән һәм шуға ла уның дуһтары ла күп икән, ти.

Бер ваҡыт шулай осоп йөрөгән ваҡытта урман эсенә, төпкә осоп инеп киткән икән турғай. Унда төлкөнө күреп калған да, эргәһенә барып танышырға булған.

- Мин турғай, ә һин кем булаһың, әйзә, танышайыҡ, дуһ булайыҡ. Былай урман эсендә минең бер генә лә дуһым юк әле, - тигән турғай. Ә төлкө, хәйләкәр, үзенә осоп килгән коһто күреп, ирендәрен ялап куйған хатта.

- Әйзә, һинең һымак күктә осоп йөрөгән дуһым миндә лә юк, - тигән була. – Төш эргәмә, өскә карап һөйләшеүе кыйын, - тип

сакырып та куйган.

Тургай төлкөнөң хэйлэкэр икәнен белмәгәс, төшөп ултырған. Төлкөнөң яланып ултырғанын күрөп калған да, кошсок куркып осоп китеп барганда төлкө уның түшен сапсып кала. Шул сапсылған урыны кызарып сыға. Кызарған түшлө тургайзың балалары һәм балаларының балалары - бөтәһе лә кызыл түшлө тургай булып калған, ти.

Сөнәгәтова Ләйсән,

Өфө калаһы кала округы

216-сы балалар баксаһы

муниципаль автоном

мәктәпкәсә белем биреү

учреждениеһы

тәрбиәләнеүсәһе

Етәксәһе: Сөнәгәтова Илүзә

Ат һәм хужа

Борон-борон заманда хужаның урамында йорт хайуандары йәшәгән: һыйыр, һарык, кәзә, үгеҙ һәм ат. Хужа уларҙы һәр ваҡыт матур итеп караған. Йорт хайуандары ас тормаһын тип, көнө-төнө эшләгән. Йәйен кышкылыҡка бесән әзерләгән, кышын һыуын ташып әсәргән, торған урындарын тазарткан. Хужаның мал карауҙан да башка эшә күп булған. Башка хайуандарҙың иштәре китмәһә лә, ат гел генә хужаһын күзәтеп, карап торған. Хужаһының иртәнән кискә тиклем эш менән булғаны өсөн уны ныҡ йәлләгән. Ат яйлап кына көн дә ярҙам итергә булған: өстөнә ултыртып урманға йөрөткән, ер һөргән, утын, бесән эштәрендә лә көнө-төнө эргәһендә булған. Хужаның эшә күпкә еңеләйгән.

Шул вакыттан алып ат - хужаның тоғро дусы, ярзамсыһы
булған, ти.

*Рәхмәтуллина Азалия,
Өфө калаһы кала округы
«Мөхәмәт Искужин исемендәге
136-сы башкорт лицейы»
муниципаль бюджет дөйөм белем
биреү учреждениеһының
4-се класс укыусыһы
Етәксеһе: Солтанова Гөлфирә
Мөхәмәт кызы*

Матурлык сере

Кояшка иркәләнеп, елгә назланып, бер акланда өс кескәй ағас күзен аскан, ти. Ай үсәһен, көн үсеп, бөрөләргә тулышкандар. Көндән-көн купшыланған һомғол буйлы ағастардың береһе йәшел энәләрен тырпайткан, икенсеһе муйыл япрағын ярған, өсөнсөһө кайын япрағына төрөнгән. Бөтә аклан өс ағастың матурлығына таң калған, ти.

Бына иң тәүҙә бөтә ғаләмде хуш ескә күмеп, муйыл ағасы ак күлдәген кейгән.

- Һин шул тиклем матурһың! - тип Кайын менән Шыршы әхирәтенең матурлығына һокланған.

Акланға килгән балалар за:

- Хуш есле Муйылкай,

Бигерәк купшы, бөзрәкәй, - тип йырлай-йырлай Муйыл

эргәһендә уйнағандар.

«Ишетәһегезме, минең турала йырзар за йырлайзар. Минән дә матурырак бер кем дә юк!» - тип мактана башлаған Муйыл. Кайын менән Шыршыға мактансыҡ әхирәтенең кылығы окшамаған. Көндән-көн маһая барған Муйылдан әхирәттәре бөтөнләй ситләшкән. Ә Муйылдың быға һис эсе бошмаған. Ана бит, бөтә акландағы халыҡ тик Муйыл янында урала.

Бер көн Муйыл йокоһонан уянһа, ак күлдәген кырау өткәнен күреп, әрнеп-әрнеп илай. Муйылдың кайғыһын күргән Кайын менән Шыршы уны йыуатырға ашығалар.

Вакыт үткән. Иртә йәйзең бер көнөндә Кайын күззең яуын алып, матур бөзрә алкаларын таккан. Тағы аклан халыҡ менән тулған. Балалар, еләк йыйып, алкалы кайын төбөндә ултырып, ял иткәндәр. Үзе тураһында әллә күпме мактау һүззәре ишетһә лә, Кайын бер зә маһаймаған, Шыршы әхирәтенең күңелен уйлаған.

Көз өткән. Төрлө төскә инеп, уттай базрап янған Кайын янына рәссам килгән. Кайындың нәзәкәтлегенә илһамланып, рәссам буяузарын алған. Шулай сәк Кайын көтмәгәндә:

- Яланда иң матуры мин шулай! Рәссам да тиккә мине һайламаны, - тип әйтеп ыскындырған.

Шыршыға әхирәтенән булай һүззәрзе ишетеп шулай тиклем кыйын була. Әхирәттәренә күңеле калып, шыршы үзенә йомолған, ти. Вакыт үткәс, көззөң эсе елдәренә түзмәй, бар япрактар ергә койолғас, акланда йәшел энәләрен тырпайтып бер Шыршы ғына ғорур басып кала.

Бына кыш еткән. Ак карға мансылған акланға тағы балалар йыйыла. Йәшел шыршыны төрлө төстөгә уйынсыктар менән бизәп, уны уратып, әйлән-бәйлән уйнайзар. Бөтә аклан Шыршының матурлығына хайран кала.

- Шыршыкай! Һин бит иң матуры! Иң һомғоло һин икән! – тип таң кала Кайын менән Муйыл.

Шыршы уларға:

-Әхирәттәрәм! Беззең һәр беребеззең үз матурлығы бар. Йылдың һәр мизгелендә үз төсөбөз менән тирә-як ғаләмде йәмләйбез. Без был донъяға матурлык бүләк итеү өсөн яратылғанбыз. Дуҫ-татыу йәшәйек! – тип өндәшә.

*Ғабитова Лилиә,
Өфө калаһы кала округы
«52-се Лицей» муниципаль
бюджет дөйөм белем биреү
учреждениеһының
1-се класс укыусыһы*

Етәксеһе: Әбсәләмова Шәүрә

Дуслык кәзере

Борон-борон заманда биш дуҫ йәшәгән – Бүре, Төлкө, Торна, Суртан һәм Куян. Бик дуҫ йәшәгән улар. Бер-береһенә кунакка йөрөгән, бер-береһен күстәнәстәр менән һыйлаған.

Бер вакыт хәйләкәр төлкөгә былай дуҫлашып йәшәү күңелһез була башлаған. Дуҫтарын һынап карарға булған. Бүрегә барған да:

- Бүре дуҫкайым, һин шундай көслөһөң, ғәзелһең. Балык һәм коштар менән уйнап йөрөгәнсе, һиңә айыу менән дуҫлашыр кәрәк, - тигән.

Бүре уйға калған. Ысынлап та, Төлкө хак һүз һөйләй бит! Дуҫтар айыу кеүек көслө лә, куркыныс та булырға тейеш тип, Айыу менән дуҫлашып киткән был. Төлкө торнаға килгән:

-

- Торна дуҫкайым, һин ирекле кош, беззең арала һин генә оса беләһең. Куян менән Суртан һинән көнләшәләр, канаттарыңды урлап алырға йөрөйзәр, - тигән. Торна, озак уйлап тормай, Төлкөнөң һүзенә ышанып, икенсе урманға осоп киткән.

Төлкө инде Куянға килгән:

- Куян дуҫ, һин юкка тегеләргә ышанып йөрөйһең, һин бәләкәс кенә, йомшак кына, туның да бик матур, Бүре дуҫкайың күптән кызығып йөрөй, туныңды сисеп алырға хыяллана.

Куян куркышынан дер калтырап китә. Ул, Төлкөгә рәхмәттәр укып, кыуак астына йәшенә.

Төлкөнөң кыланыштарын ситтән генә күзәтеп торған Суртан уны янына сакырып ала ла:

таралып бөттө. Кабат осрашһак та, юлдарыбыз артабан айырым булыр. Юғалған ышанысты кабат тергезеп булмас. Былай булғас, үзең дә яңғыз йөрө. Сер итеп кенә әйтәм: һинең кеүек матур, акыллы хайуан юк донъяла. Береһе лә һиңә тиң түгел. Кәзереңде бөтөрөп, дуслашып та йөрөмә. Үзеңә баш, үзеңә түш булып йәшә, - тигән акыллы Суртан.

Төлкө, Суртандың был һүззәренән һуң, маһайып китеп, береһен дә һанға һукмай, үзе генә йәшәй башлаған.

Ошо хәлдәрзән һуң биш дуҫ бер-береһенән куркып, йә, киреһенсә, көс күрһәтеп, маһайып, айырым йәшәй башлағандар.

Бына шулай, бәләкәс дустарым, дуҫыңдың кәзерен белеп, уларға таянып йәшәргә кәрәк. Шул сакта һезгә бер һиндәй зә ел-ямғыр куркыныс булмаясак.

*Камалова Диана,
Өфө калаһы кала округы
128-се мәктәп муниципаль
бюджет дөйөм белем биреү
учреждениеһының
1-се класс укыусыһы*

*Етәксеһе: Әхмәтшина Юлиә
Ринат кызы*

Йомро икмәк

Өфө калаһында йәшәгән, ти, бер ғаилә. Уларзың Әминә исемле кыззари булған, ти. Әминә йәйге ял вакытында өләсәһенә кунакка кайткан. Көндөз йәшелсәләргә һыу һипкәндәр, вак-төйәк эш менән булғандар. Кистәрен өләсәһе менән әкиәт укығандар, ти. Әминәгә йомро икмәк тураһында әкиәт бигерәк окшаған, ти, һәм ул өләсәһенә йомро икмәк бешереп һораған:

- Әйзә, өләсәй, без зә йомро икмәк бешерәйек, әкиәттәге кеүек, - тигән кыз. Өләсәһе шуны ғына көткәндәй, һә тигәнсе бешереп тә куйған. Күпереп, матур итеп бешкән икмәк, өстәл өстөндә күззе кыззырып ята икән. Әминә өләсәһенән:

- Йомро икмәк касмас элек ашап калмайбызмы, өләсәй? -тип һораған.

Өләсәһе йомро икмәкте өй хужаһы менән бергә ултырып

ашарға кәрәклеген аңлаткан, шунда ғына ул касмай тигән, ти. Ә
өй хужаһы – олатай - тышта эш менән булышып тик йөрөй, ти, һис
тә инергә уйламаған. Әминәнең түземлеге калмағас, өләсәһенә:

- Әйзә, без олатайға сығып ярзам итешәйек тә, бергәләп эште
бөтәйек һәм йомро икмәкте инеп ашарбыз, - ти.

Әлбиттә, өләсәһе риза була һәм улар олатаһына ярзам итер
өсөн тышка сығалар. Тиз арала барлык эштәрҙе тамамлап,
бергәләп өстәл артында йомро икмәк менән тәмләп тороп сәй
эскәндәр, ти. Йомро икмәктең есә бөтә ергә таралған, ти.

Шунан бирле Әминә өләсәһенә кайткан һайын, уларға ярзам

итеп, тәмле итеп йомро икмәк бешереп ашатыр булған, ти.

Нурмөхәмәтов Инсаф,

Өфө калаһы кала округы

«Фатима Мостафина

исемендәге

20-се Өфө кала башкорт

гимназияһы» муниципаль

бюджет дөйөм белем биреү

учреждениеһы укыусыһы

Иң көслө батыр

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, бер батыр. Уның исеме Кинйә булған. Ул төрлө януарзарға һунар итеп көн күргән.

Бер ваҡыт күрше батшалыкта иң көслө батырҙы билдәләү өсөн ярыш иғлан иткәндәр. Кинйә батыр за барып көсөн һынап карамак булған. Бына ул ярыш була торған калаға барып еткән. Майҙанда халыҡ күптән йыйылған, ти. Батша сығып, ярыштың шарттарын иғлан иткән. Беренсе шарт – батшаның зур үгеҙе менән алышыу. Икенсе шарт – үгеҙҙе еңгән батырҙар бер-береһе менән көрәшә. Ә инде кем дә кем икенсе шартты үтәп барыһын да еңә, шул өсөнсө ярышта батшаның кызы менән көрәшә. Өс шартты ла үтәгән батырға батша ярты байлығын һәм кызын кейәүгә бирә.

кенә үгез майзандың уртаһына килеп төшә. Икенсе ярышта ла Кинйә бер зә һынатмай еңеп сыға. Өсөнсө ярышта батыр егет батшаның кызын, һауаға сөйөп ебәрәп, кире кулына тотоп ала. Шулай итеп, Кинйә, батшаның ярты байлығын һәм кызын алып, матур итеп йәшәп китә.

Ныязголова Кәмила,

Өфө калаһы кала округы

«111-се гимназия»

муниципаль автоном дөйөм

белем биреү учреждениеһы

укуысыһы

Етәксеһе: Мөхәмәтшина

Зөлфия Рәмил кызы

Гөрләүек менән Гөрләүеккәй

Борон-борон заманда тау башындағы Карбикәнең игезәк кызлары Гөрләүек менән Гөрләүеккәй ауылдағы кешеләрҙе күзәтергә тип, әсәләре киҫәтеүенә карамай, ашыға-ашыға ауылға төшөп киткәндәр. Тау башындағы ағастарға, коштарға уларҙың кылыктарын һөйләмәскә үтенеп, ауылға ашыккандар.

Аҫта уларҙы балалар кинәнеп каршы алғандар. Ләкин, үкенескә каршы, ауылға төшкән арала игезәктәрҙең биттәре бысранып бөткән. Безҙән кешеләр көлөр, тип Гөрләүеккәй туғанына йылғаға барып биттәрен йыуырға тәкдим иткән. Гөрләүек куш куллап риза булған.

Ә йылға уларҙы былай тип йырлап каршы алған:

«Эй, шаян игезәктәр,

Һез бигерәк илгезәктәр

Мине лә бысраттығыҙ,

Ник мине осраттығыҙ?

Әйзә киттек диңгезгә,
Күрһәтәм диңгез һезгә,
Битте шунда йыуырбыз,
Унда тик ел кыуырбыз».

Гөрләүек менән Гөрләүеккәйзең был тәкдимдән баштары күккә тейгән. Беренсенән, биттәрен йыуасактар, икенсенән, донъя гизәсәктәр. Кемгә эләгә бындай тормош?

Уларға тозло диңгез һыуы бик окшап калған. Йыл һайын Кышбикәнең игезәктәре, апрель еткәс, диңгезгә тозло һыуза йыуынырға ашыға икән. Бына шулай был хәл йыл да кабатланып тора, ти.

***Хәлитова Руфина,
Өфө калаһы кала округы
«Зәйнәб Бишшева исемендәге
140-сы башкорт гимназияһы»
муниципаль бюджет дөйөм
белем биреү учреждениеһы
укуусыһы***

Ай менән Кояш

Борон-борон заманда йәшәгән, ти, бер әсәй. Ул әсәйзе Ер - әсә, тип әйтер булғандар. Ер - әсә бик егәрле, уңған, йомшак күңелле булған. Ниндәй генә эшкә тотонһа ла, бар эш тә уның кулынан килгән. Йәйен емеш-еләк, көзөн йәшелсә, иген йыйған, кышын мал-тыуар, кош-корт көтөп йәшәгән. Ә язын инде, бар донъяны тазартып, йыйыштырып куйған, ти.

Ер-әсә яңғызы түгел, уның ике сибәр кызы булған. Оло кызының исеме Кояш, кесе кызының исеме Ай. Кояш йылы күңелле, күззең яуын алырлык матур, тик холко ғына бик кызыу булған. Айзың да матурлығы иҫ китәрлек, тик ниңәлер, Ай гел моңһоу, һалкын күңелле, булған, ти.

Был ике кыз ниңәлер бер-береһе менән көнләшеп, ирешеп, әрләшеп йәшәгәндәр. Ер-әсә күпме генә уларҙы татыу булырға өйрәтергә тырышһа ла, килеп сыкмаған. Улар үзҙәренең

матурлыгына һокланышып, әсәләренә лә ярзам итергә яратмағандар, ти. Шулай итеп, көн үткән, ай үткән, йылдар үткән, ә Ер-әсә балаларының ярзамын күрмәй, уларзың ызғышыузарынан арып йәшәгән.

Бер көндә, Ер-әсә балаларының эт менән бесәй кеүек йәшәүзәренән арып, ни эшләргә белмәй үкһеп илай башлаған. Бының ярһып илауын Күк йөзә - батшабикә ишетеп калған. Ул Ер - әсәне йәлләп, ике тәртипһез кыззы ла үзенә алып, икеһен ике бүлмәгә бикләп, мәңгелеккә айырған. Кыззар нисек кенә ялбарып һорамаһындар, уларзы Күк йөзә әсәләренә кайтармаған. Ә әсәләре инде кыззарының юклығына кайғырған, Ай менән Кояшты тик ситтән генә күзәтергә мәжбүр булған.

Шул көндән алып, Ай менән Кояш батшабикәнең һарайында йәшәргә калған. Тик бер-береһе менән бер касан да күрешмәгәндәр, ти. Улар үззәренәң насар кыланыузарын аңлағандар, тик һуң булған.

Шамматов Фаяз,
Өфө калаһы кала округы
131-се мәктәп
муниципаль бюджет дөйөм
белем биреү учреждениеһы
уҡыусыһы

Куяндың колағы ни өсөн озон булған?

Борон-борон заманда, хайуандар, йәнлектәр кеше телендә

аралашкан сакта, куяндарзың колактары койроктары кеүек кыска ғына булғанда, йәшәгән, ти, бер бик ғәйбәтсе куян. Был куян ғәйбәт һөйләргә яраткан икән. Уның ғәйбәт таратып йөрөгәнөн белгән бер тылсымсы бер сак куянға шелтәләп:

- Һин ниңә улай ғәйбәт таратып тик йөрөйһөң? Әгәр зә һаман да шулай ғәйбәт һөйләп йөрөр булһаң, һәр һөйләгән ғәйбәтендән колағың

озонлоҡка

үсәр,

-

тигән.

Куян һаман да хәбәр йыйып, ғәйбәт һөйләүен дауам иткән, ә колағы үскәндән үсә барған ти.

Бер заман был куяндың колағы ергә тиклем еткән. Барлык урманда йәшәүсә йәнлектәр куянға карап аптырағандар, хатта курккандар. Куянға ла был хәл окшамаған, ул бик кайғырған, курккан ти.

Тылсымсы:

- Ярай. Мин һиңә ышанам. Ғәйбәт һөйләүендән туктаһаң, колағың да үсәүенән туктар, - тигән.

Куян иһә илап:

- Бындай бигерәк озон колак менән йөрөүе бигерәк ауыр бит.

Колағымды кире элекке хәленә кайтар инде, - тигән ти.

Тылсымсы иһә:

- Кире элекке хәленә кайтара алмам, әммә бер аз кысқартырмын. Озон колағың һиңә башкаса ғәйбәт хәбәр һөйләп йөрәмәскә һабак булыр, - тигән икән.

Шулай итеп, ошо вакыттан башлап, куяндарзың колактары

*Айнур һәм Динә
Касимовтар,
Өфө калаһы кала округы
«Максим Горький
исемендәге
3-сө гимназия»
муниципаль бюджет дөйөм
белем биреү учреждениеһы
укуусылары*

Актүш

Йәшәгән, ти, бәләкәй көсөк. Уның кушаматы Актүш булған.
Үзе бәләкәй көсөк булыуына карамастан, ул Хужаһы –
урмансының өйөн һаклаған.

Бер көндө урмансы браконьерзар юклығын тикшерер өсөн
урманға киткән. Шул вакыт уға бүре балаһы кунакка килә.

- Сәләм! Һин кем?

- Сәләм, мин Актүш. Ә Һин үзең кем?

- Мин Каратәпәй булам. Әйзә, миңә кунакка, мин Һиңә
үземдең өңөмдө күрһәтәм, - тигән бүре балаһы.

- Әйзә, - тип ризалашкан Актүш.

Актүш бәләкәй булғанға Хужаһы уны бәйзә тотмаған.

Улар урманға карай йүгергәндәр. Шул сәк урманда

кыскырышкан тауыш ишетеп калалар.

- Тотоғоз!

Шул сак уларзың алдына төлкө балаһы сабып килеп сыға:

- Коткарығыз! Минең арттан һунарсылар кыуа! Йәшерегез, зинһар, мине!

- Әйзә беззең менән! - ти төлкө балаһына Каратәпәй, һәм улар кыуак араһына инеп йәшенәләр.

Шул арала ике һыбайлы күренә. Был – браконьерзар булып сыға.

- Их, касты бит! - ти, асыланып браконьер.

- Ярар, тағы тоторбоз әле, - тип икенсәһе иптәшен йыуата.

Улар аттарын бороп кире якка сабып китәләр. Һыбайлылар күззән юғалғас, Актүш, Каратәпәй һәм төлкө балаһы йәшенгән урындарынан сығалар.

- Һин кем булаһың? – тип һорайзар дуһтар төлкө балаһынан.

- Мин Ерәнкойрок булам. Ә һез кем?

- Мин – Актүш, был – Каратәпәй була. Без Каратәпәйгә кунакка китеп барабыз. Әйзә, беззең менән!

- Әйзә, - ти төлкө балаһы Ерәнкойрок.

Улар өсәүләшеп юлға сығалар. Озакламай Каратәпәйзең өңөнәлә килеп етәләр. Бүреләрзең өңө карт имән тамырзары төбөндә урынлашкан була. Ситтән хатта күренмәй зә. Дуһтарзы Каратәпәйзең әсәһе каршы ала. Ул бүре балаһының көсөк менән төлкө балаһын кунакка алып кайтыуына аптырап та кала.

- Улым, һин кунактар алып кайттыңмы?

- Эйе, әсәй, был Актүш һәм Ерәнкойрок.

- Ярар, һез уйнап тороғоз, мин һунарға барып киләйем, - тип

Йәнлектәр өндө карап
сыккас, уйнарга керешеләр.
Башта бастырыш, унан
йәшенмәк уйнайзар. Актүш
йәшенгәс, уны Ерәнкойрок
менән Каратәпәй эзләйзәр.
Шатланышып, күңелле
уйнаған арала, улар һунарсы-
браконьерзарзың да килеп
сығыуын һизмәй калалар. Ә
теге ике браконьер

Ерәнкойрок менән Каратәпәйзең өстөнә һунар селтәрен
ташлайзар һәм бәйләп тә куялар. Актүш йәшенгән еренән
сыкканда, браконьерзар аттарына атланып, сабып сығып та
кителәр.

Актүш уларзың артынан йүгерә, ләкин кыуып тоталмай. Ул
дустарын ташламай, арттарынан ес буйынса эзләп килә.

Тиззән һунарсы-браконьерзар ялга туктайзар. Йәнлектәрзе
ағаска бәйләп куялар. Костер янында ултырып, үззәренең
батырлыктары һәм табыштары менән мактаналар.

Каратәпәй менән Ерәнкойроктоң шым ғына шыңшыған
тауыштары ишетелә.

Актүш тауышһыз ғына, дустары янына килеп, бәйләнгән
ептәрен тешләп өзә. Башта ул Каратәпәйзе коткара, һуңынан улар
икәүләп Ерәнкойроктоң ебен өзөп ыскындыралар. Шым ғына

***Биксурина Эльвира,
Өфө калаһы кала округы
«Максим Горький исемендәге
3-сө гимназия»
муниципаль бюджет дөйөм
белем биреү учреждениеһы
укуусыһы***

Өс егет һәм Аждаһа

Йәшәгән, ти, бер туған егеттәр: Сәлим, Кәрим һәм Ғәлим. Сәлим менән Кәрим гел бергә һунарға, балыкка йөрөгәндәр. Ә Ғәлим улар менән бер кайза ла бармаған, өйзә мейес башында китап укып тик яткан. Шулай бер ваҡыт Сәлим менән Кәрим тағы ла һунарға сығып киткән сактарында быларға өс башлы Аждаһа осраған икән. Кәрим Аждаһанан касып өлгөргән, ә Сәлим өлгөрмәй калған.

Кәрим ах та ух килеп, өйгә йүгереп кайтып кергән дә:

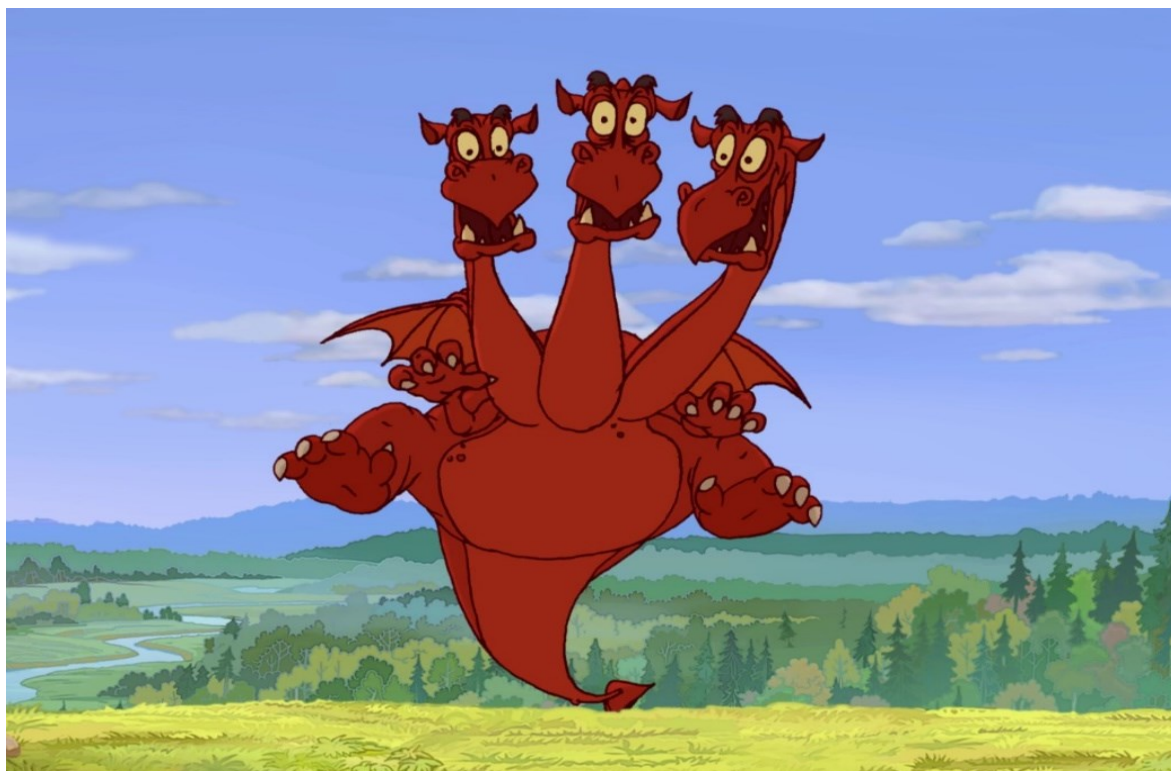
- Ғәлим, Ғәлим, без урманда һунар иткәндә, безгә өс башлы Аждаһа һөжүм итте! Мин касып өлгөрҙөм, ә Сәлим урманда тороп калды! Әйзә, тор, туғаныбыззы аждаһаға ашарға бирмәһеҙ бит инде! – тип кысқырып, һаман да китап укып яткан Ғәлимде йүгертеп алып сыккан. Урманға килеп етһәләр, өс башлы Аждаһа Сәлимде каршыһына ултыртып һорау ала икән. Ә Сәлим бер генә

нимә лә белмәй, ти. Хатта телефонынан да эзләп карай, ти, ә урман эсендә интернет тотмай икән. Аждаһа Кәрим менән Ғәлимде күреп калған да:

- Эй, егеттәр, әгәр зә һез зә был өс һорауға яуап бирә алмаһағыз, өсөгөззә лә ашайбыз. Ә кем яуап бирә, бына ошо яңы айфонымды бүләк итәм, – тип өр-яңы айфон-12-не күрһәтә ти.

Аждаһаның өс башы берәр һорау бирә икән, һораузары ул тиклем катмарлы ла булмаған. Ғәлим өс һорауға ла тиз генә яуап биргән. Аждаһа уны нык мактаған һәм вәғзә иткән бүләген тапшырған да йыракка-йыракка осоп киткән.

Бына шулай итеп, Ғәлимдең күп укырға яратыуы өс бер туғанды бәләнән коткарған, ти, хатта бүләкле лә иткән. Ғәлим яңы телефоны менән уйнап ултырмаған, ә тағы ла күберәк яңылыктар укып белгән, ти.

*Хәсәнова Камилла,
Өфө калаһы кала округы
128-се мәктәп муниципаль
бюджет дөйөм белем биреү
учреждениеһы
укыусыһы*

*Етәксеһе: Әхмәтшина Юлиә
Ринат кызы*

Өс малай

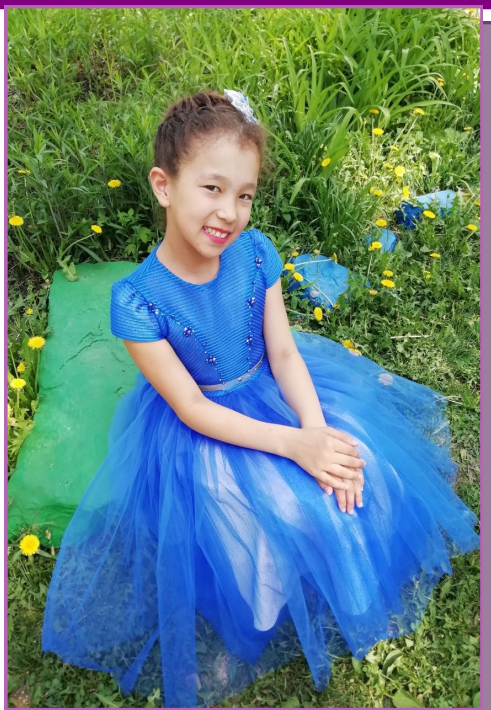
Борон-борон заманда йәшәгән, ти, бер бай һәм уның катыны. Улардың бер-бер артлы донъяға өс улдары тыуған. Малайзар бер-береһе менән көрәшеп, уйнап көн иткән. Тик шаярғанда ла, уйнағанда ла малайзардың берәүһе үзенек көсһөзлөгө менән айырылып торор булған. Кайза булһа ла гел былар көсһөзән көлгән булғандар, уны кыйырһыткандар, ти.

Бер көндө ата-әсәһе кунакка киткәс, был өс малай еләк эзләп урманға сығып киткәндәр. Бара торғас, бер матур, ялтырап торған өйзө күреп калғандар. Өйгә инеп караһалар, унда алтын-көмөштән яһалған бик күп әйбер ята, ти. Беренсе малай алтындан кылыс, икенсеһе - тимер сукмар, ә өсөнсөһө - көсһөзө - тылсымлы таяк алған. Еләк эзләү кайғыһы киткән, ти, алған әйберҙәрәнә кыуанып кайтырға сығалар былар. Юлда уларға өс башлы дейеү осрай. Көслө малайзар алтын кылыс, тимер сукмар менән

һелтәнеп-һелтәнеп карайзар, ләкин дейеүзе еңә алмайзар. Дейеү һаман утын сәсә, ти быларға. Шул сак көшөз малай бер якта куркып кына карап торған-торған да, тылсымлы таяғы менән бер һелтәгән икән, теге өс башлы дейеү юк булған, ти. Көслө малайзар быны күреп бик нык аптырағандар. Дейеүзән коткарған кустыларына рәхмәт әйткәндәр һәм башка бер вакытта ла кыйырһытмайбыз, көлмәйбез, тип һүз биргәндәр, ти.

Шул көндән башлап, көслө малайзар көшөззәрзән көлмәгәндәр, уларзы кыйырһытмағандар, ә гел генә ярзам итер булғандар.

*Нафикова Айназа,
Өфө калаһы кала округы
«35-се белем биреү үзәге»
муниципаль бюджет дөйөм
белем биреү учреждениеһы
укусыһы
Етәксеһе: Толombaева Эльза
Юрис кызы*

Кункастың нисек акылға ултырғаны

Борон-борон заманда, Дим йылғаһы кисеп сыкмаслык тәрән, йөзөп сыкмаслык киң, мул һыулы булғанда, йәшәгән, ти, дүрт туған: Илсеғол, Балғажы, Алдар һәм Кункас. Бик татыу, дуҫ йәшәгәндәр. Ағай-кусты була белеп, бер-береһен хөрмәт итеп, тыңлап ғүмер иткәндәр.

Үсеп еткәс, өс оло ағай бер-бер артлы үз ғаиләләрен короп, башка сыккандар. Егеттәр Дим йылғаһынан йыраҡ китмәйенсә, бер-береһенән бик алыҫ булмаған арауыкта Дим буйына ултырғандар. Күп итеп мал тоткандар, йылкы малын үрсеткәндәр, Дим буйы кыуаклыктарын тултырып, кәзә-һарык ишәйткәндәр. Егеттәр эшкә тырыш булғандар, үззәре кеүек егәрле, намыҫлы кәләштәре менән тырышып донъя көтә башлағандар, балалар үстергәндәр. Яйлап кына улар ултырған ерзәр зурайған, халыҡ һаны арткан, балалар ишәйгән. Шулай итеп, Дим буйында гөрләп торған өс зур ауыл барлыкка килгән.

Илсеғол, Балғажы һәм Алдарзың даны тирә-якка таралған, уларзы бөтәһе лә бик нык хөрмәт иткән. Тик бына иң кесе туғандары Кункаш кына үзенәң уңыштары менән мактана алмаған. Ул һаман шулай бер үзе йәшәп яткан. Бер заман, Өс ағай бергә осрашкан мәлдә, улар янына бер карт килеп туктаған. Сәләм бирешкәндәр, хәл-әхүәл белешкәндәр. Был карт бик йырактан килеүен, Илсеғол, Алдар, Балғажы тигән кешеләрҙе эзләүен әйткән.

- Без булабыз ул кешеләр, - тип үзгәре менән таныштырғандар улар. Шунан карт был якта бер кеше ашаусы барлығын һәм уның уларзың кустылары Кункаш булыуын, шуның Өсөн ул һаман бер үзе йәшәп ятыуын һөйләп биргән.

- Был хәлдә туктатмаһағыз, туғанығыз за, һез зә барлык ауылдарығыз менән юкка сығасакһығыз, – тигән.

Өс ағай зур хафаға төшкән, бик озак һөйләшкәндәр, кәңәшләшкәндәр зә, туғандарын эзләп киткәндәр. Кункаш торған ер йырып сыкмаслык кара урманға әйләнгән булған. Егеттәр кустыларын барып тапкандар, уны һакал-мыйык басып, ул куркыныс бер януарға окшап калған булған. Иң тәүҙә улар уны тупрак ашатып, башка бер кешегә лә кул һузмаһа ант иттергәндәр, азақ мунса яғып, уны кырындырып, йыуындырып, кеше рәүешенә килтергәндәр. Кункаш ағаларына антын бозмаһа вәғәзә биреп тороп калған. Вәғәзәһен бозмаған Кункаш. Иң тәү сиратта ул өй-каратлығын ипкә килтергән, тирә-йүнен бысрактан, сүп-сарзан тазарткан. Бер аз вакыттан кәләш әйттергән, улар бик матур итеп йәшәп киткәндәр, мал үрсеткәндәр, Кункаш быйма

баһыу эшенә керешеп, тирә-йүнгә бына тигән оҫта даны таралғанхәлен белешеп торғандар, кәрәк ерзә кул ярзамы, кәрәк ерзә һүз ярзамы күрһәткәндәр. Улар Кункастың аҡылға ултырыуына бик нык шатланғандар, кустылары менән ғорурланғандар. Кункас йәшәгән ер зә зурайған, Димдең Куназы тауын уратып кына аҡкан бөгәлендә матур, зур ауыл үсеп сыҡкан.

Шулай тормош үз яйы менән дауам иткән. Дүрт туған картайған, барлык эштәрән, мал-тыуарзарын улдарына, ейәндәрәнә тапшырып, бер-бер артлы донъя куйғандар. Уларзың балалары йәшәгән ерзәрәнә Илсеғол, Балғажы, Алдар, Кункас тигән исемдәр биреп, аталарының дандарын мәңгеләштергәндәр.

Был дүрт ауыл әлегә көндә лә бик матур, данлыҡлы ауылдар иҫәбендә. Унда йәшәгән кешеләр бер-береһенә ярзамсыл, дуһ, татыу булыузары менән айырылып тора. Минең дә ул ауылдарза булғаным бар, бик яҡшы кунак итәләр, күпмә ашаһаң да һыйзары бөтмәй, моңло йырзарын тыңлаған һайын тыңлағы, дәртле бейеүзәрән бейегән һайын бейегә килеп тора. Һез зә барып күрегез, Дим һыуында койоноп, һаулығығыззы һығытып, үпкәгез йөзгәнсе кымыз эһеп кайтығыз!

Ишемйәрова Айгизә,

Өфө калаһы кала округы

«Мөхәмәт Искужин

***исемендәге 136-сы башкорт
лицейы» муниципаль бюджет***

дөйөм белем биреү

учреждениеһының

3-сө класс укыусыһы

Етәксеһе: Сәбитова Фәниә

Рафик кызы

Ике сыскан

Борон-борон заманда
Куйы кара урманда,
Бәләкәй оя короп,
Йәшәгән ике сыскан.

Береһе-сос, кыйыу сыскан
Береһе йокосо, ялкау булған.
Көнө-төнө ялкауланып,
Түбәгә төкөрөп яткан.

Көндәр үткән..
Ике сыскан, етәкләшеп,
Һунарға сығып киткән.
Бик күп ерзәрзе үтеп,
Зур сокорға төшөп киткән.

Сокорзан сығам тип,
Тырышкан егәрле сыскан:
Һикергән дә һикергән,
Бар балсыкты төшөргән.

Ә ялкауы шунда ук
Бирешкән насар уйға:
Был сокорзан сығыу юк, тип
Күмелгән төшкән ергә.

Койолоп төшкән балсык
Тау булып күтәрелгән.

Егәрле сыскан тырышып
Үрмәләп менеп еткән.

Ялкау сыскан бирешеп
Күмелеп ятып калған.
Уның өсөн якты көндәр
Бына шулай тамам булған.

Бына шулай, дустарым,
Тырыш, кыйыу булайык!
Ауырлыктарға бирешмәйсә
Тик үргә ынтылайык!

